

El Bioparc: animals per a l'entreteniment humà

INICIATIVA ANIMALISTA :: 19/01/2016

El Bioparc és un negoci sobre terrenys municipals de València i amb una concessió durant 50 anys de la seua gestió per una empresa privada

En temps passats, en els temps de les expedicions geogràfiques i científiques, quan no existia la televisió, ni s'havia generalitzat la possibilitat de viatjar ben lluny; quan els drets dels humans no estaven assegurats i molt menys els dels animals salvatges, es comprèn que la contemplació en gàbies d'animals portats de l'altra punta del món fora un espectacle d'excepció: era la manera d'aproximar-se a l'exotisme i recrear l'aventura del inaccessible, misteriós i terrible món salvatge. Hui l'espectador que passeja el Bioparc no es meravella ni emociona amb la contemplació dels preciosos éssers que són en el seu estat salvatge l'elefant, el lleó, la girafa, el goril·la, l'hipopòtam, les descarades mones o les elegants gaseles. Amb poques excepcions, com la dels inquiets lèmurs, la idea que més sovint ens bé al cap durant el passeig pel Bioparc és la de que als pobres animals se'ls ha sigut arrabassada alguna cosa essencial i estan avorrits, tristos, sense esperança.

Després dels excel·lents documentals sobre la vida animal que quasi tots hem vist, ara ja no ens emociona la simple contemplació de l'animal, ara preferim descobrir altres aspectes de la seua vida: quines emocions experimenten i fins quin punt; fins on arriba la seua intel·ligència; com podríem comunicar-nos amb ells; ens agradaria saber si senten gelosies; si tenen consciència d'ells mateix; què és més decisiu en el lideratge animal, si la força o la intel·ligència; ser testimonis de comportaments variats, agressius o afectuosos. En agradaria saber què senten alguns d'ells quan se'ls mor un ésser pròxim; si senten la soledat; ens agradaria saber si vivien abans a la selva o han estat sempre en captivitat; com han arribat fins aquí; ... I ninguna d'eixes preguntes les contesta la visita al Bioparc.

Els zoològics no evoquen ja l'aventura ni el descobriment, ni responen les preguntes que hui ens interessen del món animal; responen a la mateixa raó de ser que PortAventura o Terra Mítica: són un espai per a l'esplai familiar; són un negoci més del sector de l'oci, però que a diferència d'altres negocis utilitza animals per al nostre entreteniment.

En el Bioparc, l'animal està condemnat a una vida insulsa i monòtona en un espai artificial on depredadors i preses, per exigència del guió comercial que representen deuen estar frustrats uns i estressades les altres, estant com estan mútuament a la vista i amb possibilitat d'escoltar les seues intranquil·litzadores veus; on els espais a disposició dels animals no tenen res a veure amb els que trepitgen en la seua vida salvatge, i menors dels que aparenten a la vista de l'espectador innocent que no veu els "pastors electrificats" que fan de barrots de la gàbia invisible on estan, ni sap que els riuets d'aigua són uns altres barrots de la gàbia; amb flamencs que no poden fugir volant perquè se'ls han tallat discretament algunes plomes de les ales; amb hipopòtams nadant en un espai que per a ells deu ser de gran com una banyera per a nosaltres; ...

Cal reconèixer que el decorat està aconseguit, l'espai està net i que una bona colla de treballadors viuen d'este espectacle, però ens sembla que de manera pareguda a com la sensibilitat social cap els animals fa uns anys va possibilitar la transformació positiva de l'antic i horrible zoo de Vivers en l'actual Bioparc, l'acceleració en el canvi de sensibilitat social cap els animals exigirà prompte que deixem d'utilitzar espais com este i l'explotació

animal per a l'entreteniment humà.

El Bioparc és un negoci sobre terrenys municipals de València i amb una concessió durant 50 anys de la seua gestió per una empresa privada, on l'animal és part de la mercaderia que s'ofereix i que es sacrifica en l'altar del benefici comercial.

El recordatori més evident de que estem davant d'un negoci el troba el visitant quan a l'acabar el seu passeig veu que l'eixida al carrer ha de fer-la a través de la tenda de records del parc; tot un símbol.

Rafael Muñoz, Iniciativa Animalista.

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/el-bioparc-animals-per-a